

Številka: 452-2/2017-08/646
Datum: 4. 9. 2017

Agencija za energijo (v nadaljevanju organ druge stopnje) izdaja na podlagi enajstega odstavka 147. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14, 81/15, v nadaljevanju EZ-1) v zvezi s pritožbo, ki jo zastopa, zoper odločbo z dne 21. 2. 2017, ki jo je izdala družba v zadevi pridobitve soglasja za priključitev, naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožba zoper odločbo z dne 21. 2. 2017, z dne 7. 3. 2017 **se zavrne.**
2. Posebni stroški v zvezi z izdajo te odločbe niso nastali.

Obrazložitev:

Družba (v nadaljevanju organ prve stopnje), je na zahtevo, ki jo zastopa (v nadaljevanju pritožnik), izdala odločbo z dne 21. 2. 2017, s katero je vlogo pritožnika za izdajo soglasja za priključitev na distribucijski sistem za objekt na parceli št., k.o., zavrnila.

Zoper izdano odločbo je pritožnik 7. 3. 2017 vložil pritožbo, v kateri navaja, da je 2. 2. 2017 podal vlogo za povečanje priključne moči na objektu (v nadaljevanju vloga), ki jo je organ prve stopnje zaradi lastništva parcele, na kateri stoji objekt, zavrnil. Navaja, da je parcela št. last, objekt pa last in da ima pritožnik z sklenjeno najemno pogodbo. Soglasje z dne 28. 9. 2016 je bilo izdano za drugi objekt, ki stoji na parceli, k.o. Iz uradnih evidenc GURS je razvidno, da je lastnik stavbe št. pritožnik in ne, kot je navedeno v obrazložitvi izpodbijane odločbe. Meni, da se merilno mesto nanaša na stavbo in ne na zemljišče, zato je treba soglasje izdati lastniku stavbe, torej pritožniku, ki koristi in plačuje električno energijo.

Organ druge stopnje je najprej okviru formalnega preizkusa dopustnosti tega pritožbenega postopka v skladu s prvim odstavkom 246. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, v nadaljevanju ZUP) ugotovil, da je pritožba dovoljena, pravočasna in vložena po upravičeni osebi.

Pritožba ni utemeljena.

Organ druge stopnje je na podlagi drugega odstavka 247. člena ZUP najprej po uradni dolžnosti preizkusil, ali je prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka oziroma ali je bil kršen materialni zakon, pri čemer kršitev ni ugotovila. Organ prve stopnje je konkretni upravni postopek za izdajo soglasja za priključitev na distribucijski sistem, ki je po določenih EZ-1 upravni postopek, izpeljal pravilno, v skladu

z določili ZUP, EZ-1 in Splošnih pogojev za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07, 37/11 – odl. US, EZ-1, v nadaljevanju SPDO), ki se uporabljajo do uveljavitve novih splošnih aktov, izdanih na podlagi EZ-1 (518. člen EZ-1).

Na podlagi 147. člena EZ-1 mora za priključitev na prenosni ali distribucijski sistem ali njeno spremembo potencialni uporabnik sistema pridobiti soglasje za priključitev skladno z zakonom, ki ureja graditev objektov, in EZ-1. Elektrooperater v soglasju za priključitev določi priključno mesto in pogoje za priključitev. O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča po javnem pooblastilu elektrooperater z odločbo v upravnem postopku.

Podrobnejše pogoje za izdajo soglasja za priključitev določajo SPDO. Ti v 5. členu določajo, kdaj mora uporabnik zaprositi za novo soglasje za priključitev in kaj mora vsebovati vloga za izdajo soglasja za priključitev (6. člen). V deveti alineji 6. člena SPDO je določeno, da mora vloga za izdajo soglasja za priključitev med drugim vsebovati tudi dokazilo o lastništvu oziroma pravici razpolaganja z nepremičnino oziroma objektom, če ni vpisana v zemljiško knjigo. Navedeno pomeni, da lahko soglasje za priključitev pridobi samo lastnik nepremičnine oziroma oseba, ki izkaže pravico razpolaganja z nepremičnino.

Kot izhaja iz uvodoma navedene izpodbijane odločbe, je organ prve stopnje odločbo izdal na podlagi 147. člena EZ-1, SPDO, Sistemskih obratovalnih navodil za distribucijsko omrežje električne energije (Uradni list, RS št. 41/11), ZUP ter vloge pritožnika za izdajo soglasja z dne 2. 2. 2017. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je organ prve stopnje izdajo soglasja zavrnil na podlagi ugotovitve, da je bilo o zadevi že odločeno, saj je za merilno mesto št., za objekt, 28. 9. 2016 izdal soglasje za priključitev

Skladno s prvim odstavkom 129. člena ZUP organ najprej preizkusi zahtevo in jo s sklepom zavrže, če se o isti upravni zadevi že vodi upravni ali sodni postopek, ali je bilo o njej že pravnomočno odločeno, pa je stranka z odločbo pridobila kakšne pravice, ali so ji bile naložene kakšne obveznosti.

Organ druge stopnje ugotavlja, da je organ prve stopnje, glede na dejstvo, da je za merilno mesto št., za objekt, 28. 09. 2016 že izdal soglasje za priključitev št., pravilno presodil, da je o zadevi že bilo odločeno. Pri čemer je dodati, da je pri izdaji soglasja prišlo do očitne pomote pri navedbi parcelne številke v samem izreku, kjer je bila napačno navedena parcelna številka, k.o., namesto, k.o. Organ prve stopnje je z odločbo z dne 15. 3. 2017 zmotno navedbo, v skladu z določili ZUP, popravil. Na podlagi 223. člena ZUP lahko namreč organ, ki je izdal odločbo, vsak čas popravi pomote v imenih, številkah, pisne ali računske pomote ter druge očitne pomote v odločbi. Organ druge stopnje ob tem sicer ugotavlja, da bi organ prve stopnje vlogo pritožnika v skladu z določili ZUP moral zavreči, ne pa zavriniti. Vendar pa zgolj zaradi tega izpodbijana odločba še ni nezakonita, saj s tem niso bile kršene nobene pritožnikove pravice ali pravne koristi (Odločba Vrhovnega sodišča RS, U 514/1994).

Organ druge stopnje še dodaja, da sicer drži pritožbena navedba, da je soglasje za priključitev treba izdati lastniku objekta oziroma tistemu, ki z njim razpolaga, vendar pa lastništvo oziroma pravica razpolaganja pritožnika z objektom ni bilo izkazano, kar je razvidno že iz izpodbijane odločbe organa prve stopnje. Prav tako iz

dokazil, ki jih je organ druge stopnje pridobil v okviru tega upravnega postopka, ne izhaja pravica pritožnika do razpolaganja z objektom Zemljiškoknjižni lastnik predmetnega zemljišča je namreč, obstoj morebitne stavbne pravice pa v zemljiški knjigi ni vpisan¹.

Glede na obrazloženo in v skladu s prvim odstavkom 248. člena ZUP je organ druge stopnje odločil, kot izhaja iz prve točke izreka te odločbe.

V postopku izdaje te odločbe posebni stroški niso nastali, zato je organ druge stopnje v skladu s petim odstavkom 213. člena ZUP odločil, kot izhaja iz druge točke izreka te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU

Ta odločba je v upravnem postopku dokončna. Zoper njo ni dopusten upravni spor, ampak je morebitno tožbo dovoljeno vložiti zoper odločbo organa prve stopnje, tj. Tožbo je treba vložiti v 30 dneh po prejemu te odločbe, in sicer neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana ali na zunanjih oddelkih upravnega sodišča glede na sedež ali prebivališče tožnika, lahko pa se pošlje navedenemu sodišču po pošti. Šteje se, da je bila tožba vložena pri sodišču tisti dan, ko je bila priporočeno oddana na pošto. Tožba se vloži v toliko izvodih, kolikor je strank v postopku. Tožbi je treba priložiti upravni akt, ki se izpodbija, v izvorniku, prepisu ali kopiji.

V upravnem sporu je na podlagi Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – odl. US, 19/15 – odl. US, 30/16 in 10/17 – ZPP-E) ob vložitvi tožbe treba plačati sodno takso, in sicer po tarifni številki 6111 v znesku 148 evrov. Taksa se plača na transakcijski račun sodišča št. 01100-8450088976.

¹ Objekt leži na parceli št., k.o., pri čemer iz zemljiškoknjižnega izpisa z dne 28. 7. 2017 izhaja, da je lastnik nepremičnine, drugih pravic ni vpisanih.